

Og dér må jeg da sige, at jeg egentlig slet ikke har fået trukket øjenbrynene helt ned, efter at jeg stiftede bekendtskab med V's og K's forslag, for det var jo de to partiers eget forslag, der blev vedtaget i 1991 under den daværende konservative kulturminister, Grethe Rostbøll. Vi var dengang i hvert fald i hovedprincipperne enige om omlægningen af biblioteksafgiften, og vi holder fast ved, at den 5-årige omlægning skal føres ud i livet.

Det normale ved en aftale som et flerårigt politisk forlig er – jeg havde nær sagt selvfølgelig – at en aftale kan ændres, når alle aftaleparter er enige. Socialdemokratiet er ikke blevet spurgt, selv om vi leverede stemmer til den daværende regerings forslag.

Men som sagt vil vi ikke afvise en nyforhandling, idet vi selvsagt ikke forestiller os, at det kan foregribe den noget større, jeg tror endda jeg tør sige den meget større, revision, der forestår allerede i næste folketingsssamling. Vi håber egentlig, at vi kan betragte dette VK-forslag som et signal om, hvad revisionen til sin tid også kan komme til at indeholde.

Men jeg gentager: En ændring på et enkelt punkt ude af sin sammenhæng nu er dels et aftalebrud og især usagligt.

Og så skal jeg i øvrigt meddele, at den radikale ordfører har bedt mig sige, at hun ikke længe kan være til stede i salen, og jeg skal derfor sige, at De Radikale tilslutter sig denne afvisning af VK-forslaget.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg vil gerne indlede med at sige, at i den konservative folketingsgruppe er vi opmærksomme på forhistorien, og vi agter ikke at løbe fra aftaler. Det har vi faktisk ikke for vane i vores parti. Men vi har alligevel været inspireret til at være medforslagsstiller til dette lovforslag.

Vi er naturligvis bekendt med, at grundlaget for administrationen af biblioteksafgiften er den lov, der trådte i kraft den 1. januar 1992, ligesom vi er bekendt med, at en af nydannelserne ved den omtalte lov var niveauet for bundgrænsen, og at loven skal revideres i næste samling.

Men vi finder alligevel, at der allerede nu er behov for at genvurdere denne bundgrænse, og det gør vi, fordi det har vist sig, at langt flere forfattere med flere, end det var forventet, da grænsen blev fastsat til 1.200 kr., ikke er berettiget til biblioteksafgift.

Og så skal jeg til slut sige til kulturministeren, at vi naturligvis også er enige i at holde finans-

lovaftalen. Der står heller ikke noget om ikrafttrædelsesdatoen, og det er naturligvis en forudsætning for Det Konservative Folkeparti, at alt det her er forhandlet på plads.

Margrete Auken (SF):

Da jeg hørte den socialdemokratiske ordfører, var jeg lige ved at tro, at man ville gøre det til et kabinetsspørgsmål, sådan var han på nippet til at lyde: Nu væltede systemet, hvis man vedtog det her forslag. Det vil jeg være ked af, for jeg synes ikke, det er så betydningsfuldt, at vi ligefrem skal vælte regeringen på det. Så den tilslutning, jeg herefter har planlagt at komme med, og som jeg har SF's folketingsgruppes og vores eget kulturudvalgs støtte til at komme med, giver mig en anelse kvababbelser.

Så vidt jeg er orienteret, var begrundelsen for, at man lavede denne bagatelgrænse – bagatel og bagatel, jeg mener, skattevæsenets bagatelgrænse ligger på 25 kr., så derfor er det lidt svært at kalde 1.200 kr. for en bagatel – at man sagde, at der var så mange administrationsudgifter forbundet med det, at det ikke var værd at udbetale de 1.200 kr. Og så har det så vist sig, at administrationsudgifterne er aldeles de samme whatsoever – uanset hvad – vi må ikke snakke udenlandsk på talerstolen.

Jeg synes faktisk, at det er et meget rimeligt forslag, og jeg synes, det er rimeligt at få det i orden forholdsvis hurtigt. Det er klart, at hvis regeringen nu går op og siger, at den vil gå af, hvis vi gennemfører det – jeg kan høre, at vi er ved at være et flertal for det – vil jeg da godt tage det tilbage igen til SF's folketingsgruppe og høre, om sådan en bagatel skal vælte systemet. Men bortset fra det vil vi godt udtrykke vores støtte til lovforslaget.

Kim Behnke (FP):

Hele systemet, hvor man betaler denne biblioteksafgift – som jeg selv for mange år siden troede var en afgift, brugerne af biblioteket skulle betale, men det er jo ingenlunde tilfældet – som har til formål at afregne et beløb til forfatterne, alt efter hvor mange gange publikationer osv. bliver udlånt, er vi egentlig modstandere af. Vi er modstandere af systemet, fordi vi mener, det bør være sådan, at når man sælger varen, som kan være en gramofonplade eller en bog, ja, nogle biblioteker udlåner både kunstværker og legetøj, og hvad ved jeg, videofilm og det hele kan man jo efterhånden låne, har de, der sælger varen, solgt den én gang for alle. Hvis den så